BOÀN THIÊN

CON HƯƠNG-HÓA

TẠ MẠNH KHẢI

Nếu ông Hàn Định biết trước đứng quý-tử là cậu cả Ranh vong gia phá sản như ngày nay thì ông chẳng hoài hơi chắt-bóp những của mồ-hôi nước mắt để lại cho con một cái sản-nghiệp to tựa núi! Nếu bà Hàn Hai cũng biết trước đứng quý-tử không giữ nổi được cái hương-hỏa kiếch-sù kia thì bà cũng chẳng tội gì mà toán-tính để bao-tồn biết bao nhiêu tâm-cơ! Thành thử ông cũng dại, bà cũng khờ, hai ông bà ở dưới âm-cung trông thấy cảnh tiêu-điều của đứng quý-tử ấy ngày nay, khỏi sae không nát ruột tan lòng càng âm nhau vì sụt khóc!

Thì vài ba năm nay ở Hà-Thành này, ai không nức tiếng cậu cả Ranh con ông Hàn Định phố Huế! Cậu thực là một trang phong lưu công tử, ăn chơi như đốt của phá nhà! Suốt trong bốn cái khoái ở đời: tửu, yên, sắc, đỗ, không một khoái nào là cậu không ham không thích. Mà cái tính cậu thế, cậu đã rủng vào cái gì, tất cậu phải làm sao mà chiếm được giải quán-quân thì cậu mới bỏ đa yên lòng! Bởi thế nên trong các vòng bạc thì cậu là một con bạc mũ, bọ dều say-tôm là Thạch-sùng. Vương-Khải đời nay. Trong các cuộc rượu chè bát xướng thì cậu là một vị khách háo, tửu-lượng kém gì Lưu-linh, Thái-Bạch! Tình-cy chẳng kém gì Kim-Trọng, Trương-sinh... Mà đến cái khỏe bốc giời các chị em thường ca-tụng là Thúc sinh tái-thế! Rồi cho đến cái khoái đi mây về gió, lim-rim đôi mắt qua bên cạnh chiếc Phà-đang, đôi phen cậu cũng đã vác giao tung-hoành như Triệu-tử và nằm khoèo gác gối tựa Không-minh! Tóm lại trong hết các thứ chơi có thể làm cho thất thổ vong gia, cận đến là một tay cự-phách. Ấy cũng bởi đóng được những vai cự phách ấy mà hai ông bà thân sinh ra cậu mất đi mới được năm năm, cái cơ-nghiệp mươi tòa nhà gạch đã phải đến dần lần-lượt theo ngọn gió bay lên « chùa con chim » hết cả. Cậu cả Ranh bây giờ chỉ còn có hai bàn tay trắng mà lại deo-đẳng thêm cái sự-nghiệp bút sách rượu-trà, thì cái cảnh đời lính-đính cơ-khổ ấy rồi ra thực không biết không bờ.

■

Hai mươi năm năm về trước, suốt Hà-thành đều biết tiếng ông Hàn Định phố Huế! Ông đã là giòng-giõi nhà thế-phiệt mà tiền của lại có dư, nhưng chỉ hiềm một nỗi đã 50 tuổi đầu vào còn hiếm đường tử-tức. Ông làm bạn với hai bà, bà Hàn cả thực là con người phúc-hậu, nhưng tuổi đã sấp-sỷ ngang ông, ăn đành phải cam bề neo-mẹo. Còn bà Hàn Hai thì khác hẳn, tuổi còn trẻ-măng mới ngoại ba-mươi mà người lại sắc sảo tinh-ranh; bà Hai cũng có sinh nở được vài lần khốn nỗi ông xanh kia còn khe-khắt, lần nào cũng để lại chôn.

Phần phiền-não nỗi riêng, phần mình già sức yếu, một ngày kia bà Hàn Cả bỗng bỏ ông mà quy tiêu. Thành thử chỉ còn tro-trọi có hai ông bà hàng ngày ngồi thở dài trên đống tiền đọn bạc. Đôi phen ông buồn thì bà khuyên-giải, mà bà buồn thì ông tìm cách làm khuây. Tóm lại hai ông bà vẫn chỉ nặt óc than-phiền về một nỗi thiếu đứa con hương-hỏa. Thôi thì lễ hết đến này phải nọ, chỉ thành tâm cầu một chút con, dẫu tốn-kém bao nhiêu cũng không kỳ-quản. Nhưng lòng thành nhường như Phật trời chẳng thấu, bà Hai vẫn cứ trơ như « người đực » khiến cho ông Hàn nhiều phen thất vọng, thường buột miệng nói với bà Hai rằng: « Cái hương-hỏa to tát này có lẽ rồi ra vợ chồng ta phải làm chúc-thư giao thẳng cháu Hưởng con chú Phán nó!... »

Như trên đã nói, bà Hai này vốn là người sảo-quyệt tinh-ranh, từ hồm nghe thấy chồng nói đến chuyện hương-hỏa, bà thường phàn-nàn một mình: « Nếu ta không tìm được mưu-kế gì mà lột vào tay thằng ranh Hưởng thì uổng quá! Kia như thiên hạ, con đẻ rất ruột rà mà chẳng ra gì nữa là cháu con anh chú!... Nếu trời chẳng cho ta có con thì phen này ta làm cho bằng có con mới nghe... chẳng được ăn ta đẹp đẽ việc này tất phải về bàn với cậu ký Sói mà mới song! ... »

■

Cậu Ký Sói là em ruột bà Hàn Hai, em đã giống tính chị như đúc, nhưng cái tâm-địa của cậu Ký lại gian bằng và nham-hiểm hơn chị nhiều; cho nên từ khi mất việc, cậu chỉ chuyên nghề làm thầy đời, sai dục người làm những chuyện thất đức. Sau khi bà Hàn Hai đến vấn-kế cậu em, hai chị em nhỏ to bàn bạc suốt một đêm trường, rồi chị nghe thấy cậu Ký ấy bi-hiểm dặn chị rằng: « chị cứ về làm như thế như thế, cứ mười lăm ngày lại phải thay cho ai to đầu lên. mà suốt trong cái thời-kỳ ấy chớ để cho lão ấy đến gần hay nằm gần mà cơ-mưu bại-lộ mất đi..» Rồi ra con cũng có mà cái cơ-nghiệp ấy tất cũng về tay chị-em mình... Kio dấy nhé!... »

Một tuần lễ sau cuộc hội-đàm ấy, bà Hàn-Hai bỗng thấy có mang cho nên cái bụng bà càng ngày càng thấy cồn-cồn nhớn giữa nhòn ra... Ông Hàn thấy thế mừng cuống-quýt cả người luôn luôn mồm cầu trời khấn phật, nhưng chỉ là một điều suốt từ khi bà lâm thu-thai bà tìm bết cách làm cho ông Hàn không được nằm chung... Bà nói rằng nằm chung thì có hại cho đứa trẻ sau này. Ông Hàn vì hiếm-hoi nên nhất nhất đều chiều ý cả.

Thì giờ thấm-thoắt, tính đốt tay đã gần chín tháng rồi, bà Hai liều thu-xếp áo-quần tiền-mang xin ông Hàn cho về quê « nằm bếp » cho được tiện. Ông trước còn ngần ngại, tóm lại cũng phải chiều ý bà vợ quý. Mà sau khi bà Hai về quê đợi đẻ được vài ngày, con ruột bà là cậu Ký Sói cũng thấy luôn luôn đi về thăm bà, mà có hôm cậu về rồi cậu đi đâu suốt ngày mới lại thấy trở về thì-thầm cùng chị.

Tính ra bà Hai về quê vừa được nửa tháng, một đêm kia, vào khoảng nửa đêm, cậu Ký bồng lẻn-lẻn tiến về, trong hai cánh tay có ôm một cái bọc gì đi luôn vào buồng chị.

Ngày hôm sau bỗng ông Hàn được tin báo bà Hai đẻ con gái — ông con Hương-Hỏa!

■

Kể câu chuyện này vừa bết cho bạn nghe, nhác trông ra ngoài phố thấy một chàng mặt xanh mình gầy, mặc cái áo the sồi vai, bận cái quần chân lòng, dương lò-rò đi, trong lòng bàn tay thu-thu bẻ thuốc, nêu vỗ vai trỏ ra cho bọn biết: Đó là cậu cả Ranh! Ông con Hương-Hỏa! Nhưng nhiều người nói rằng cậu không phải con ông Hàn Định mà cũng không phải con đẻ bà Hàn Hai!?...

Aout 1932

CHỚ BỎ TẠI GIỜI!

Hiếm, muộn con cái, ai chẳng lo phiền; cầu nguyện ở đâu, ai nào có biết.

Bấy lâu xem xét, thấy lòa ở mình. Vì chưng tinh dục hao mê quá độ, hạ nguyên thành ra hư tổn, thận bộ hư hàn, tinh loãng, khí lạnh, bết dường sinh dục. Bởi bỏ ngay đi, kẻo ngày tinh mạch. Xin về lấp tức, sang, tối dùng luôn THẮNG DƯƠNG CHUNG TỬ TỬU (Rượu bổ thận). Uống được ít lâu, mới hay là thứ thuốc cần tự rất hay vậy.

Mỗi chai 1p50, Nửa tá 6 chai 7p50

Ai mắc bệnh Lậu và Giang-Mai

nên dùng thuốc HOA LIỄU GIẢI ĐỘC HOÀN

Mỗi ve 1p00, 6 ve 5p00

Tiểu Hạnh Lâm dược phòng

108, PHỐ HÀNG BUỒM, HANOI

CÁC BÀ LỊCH XỰ NÊN CÓ

HOA TAI VÀ NHẪN KIM CƯƠNG

ĐỒ NỮ TRANG NGỌC THẠCH

TẠI HIỆU [illegible] 44 HÀNG-TRỐNG, HANOI

Một hiệu vàng bạc to nhất Bắc kỳ

Cùng các bạn gần xa

Pao hồi tháng trước tôi cũng anh em quá tin, mở bi bệnh hoa liễu, cách nhiều hàm trong người khó chịu, thuc đêm thức giấc, đã thấy nhiều việc mà không khỏi, sau tôi xem báo thấy ông Quan-giục Sau ở 51 phố hàng Bồ Hanoi có nhận thuốc rất thần hiệu. Tôi cũng thử mua lấn cuối cùng xem sao. Không ngờ trong mình có bệnh mà chưa chết, ông cho uống sau liều thứ trong mình đã rõ chán, và không nhức nhối như thường. Ba tháng thêm nữa liều nhẹ thực khỏi hẳn, xin tỏ lời đăng báo cám ơn ông, và có lời giới thiệu cùng các bạn gần xa quen biết, ngộ khi có bệnh hoa liễu hoặc các bệnh khác nên đến ông thì đỡ tốn tiền mà bệnh lại chóng khỏi.

Người biết ơn ông TRẦN LÊ KHÁNH
Yên-Phụ — Hanoi

Nhà in Mỹ thuật

Lối in sưa nay thường thấy các nhà in mua chữ chì và máy in ở bên Pháp rồi đem về, như thế thực cũng chưa tốt gì làm toàn cả, vẫn một lối in nửa ta thường chưa thấy là tối tân. Nên trong Đông tôi sau khi đã đi xem khắp các nhà in lớn ở Pháp, thực rất ấy ký có thể in đủ các mối mành xanh đỏ vàng đen trông rất nhẹ và có vẻ mỹ thuật — hết thảy ta lên mặt các thứ giấy gấy mỏng trong cũng đẹp và bền mà không phải — Thực là một lối in rất tiện lợi và nhanh chóng có thể làm ích lợi cho các nhà buôn được.

Imp Hợp-Thành

96, Phố hàng Bát-Sứ Hanoi

Phong-Hóa nước nhà đâu có thế

Phong Hóa bộ bổ thương-nhân nghĩa là Phong-Hóa phải cao bộ, ở người trên đã. Thế mà mới đây tuần báo Phong-Hóa, Phong-Hóa tức là báo kích-thực đó mấy bức giao-thiệp. Có người biết chuyện ấy bảo rằng: Chỉ vì ông cường nhà tiệc mà ra vẻ tài thiệu lời tao-thiệt nhiều trang xúc nhu các ba thương-lưu nay đời xâm lược khi đang nguồn Nhà bo, mai đời vàng vòng kiểu mới bèn GIẢN-HƯNG. Cường chẳng chịu được như y. Nước ông bạn có mấy tờ quốc-tế đi đem đến bộ nhà 64 phố Hàng Bạc ban được bổ liều nói, xâm vòng xếp bọn tổng vơ bạn. Chỉ vì tức bộ bổ, ra tên kích-thích.

TRƯỜNG THĂNG-LONG

Số 2 và 9 Phố hàng Cót Hanoi — Giây nói 885

Đến ngày 1er Septembre 1932 các lớp Thành-chung và lớp Sơ đẳng trường Thăng-Long bắt đầu khai giảng. Đơn xin vào học bắt đầu từ 29 Aout 1932

Ai muốn hỏi thể-lệ đến nhà trường.

Buổi sáng từ 9 giờ đến 11 giờ — Buổi chiều từ 3 giờ đến 5 giờ.

PHAN-BA-CAN

82 Rue du Chanvre — Hanoi

Téléphone 812

Fabrique de Couronnes Mortuaires en Perles Montage Artistique et Haute — Nouveauté

Maison la plus importante la plus ancienne et la plus réputée

QUỐC-HỌC TÙNG-SAN

SỞ-CUỒNG biên tập

PHỒ-CHIÊU THIỀN-SƯ

Thi văn tập

Lịch-sử thi-văn và nguyên bản

Sơ-Kinh Tân-Trang

của ông Phạm-Thái tức Phạm tức Chiêm Ly

Sách giấy 110 trang. Giá bán 0p 30

NAM-KÝ THƯ-QUÁN

xuất bản

17, Boulevard Francis Garnier — HANOI

Tél. 882

NHÀ THÍ NGHIỆM BỆNH LẬU GIANG

Đã phát-minh những thứ thuốc chữa về bệnh ấy

Hiệu thuốc LÊ-HUY-PHÁCH làm thuốc đã lâu năm. đặt phòng riêng để thí-nghiệm bệnh Lậu và Giang-Mai.

Hồi năm 1931 đã phát minh những thứ thuốc này để chữa về bệnh Ky. Lậu mới phải (état aigu) bắt cứ mủ, máu buốt, rức, chỉ dùng từ 4 đến 6 ve là khỏi hẳn, mỗi ve giá là 0p 50.

Lậu lâu năm (état chronique) thường sinh nước tiểu vàng đỏ, hay đục cũng là vẩn-vẩn, lộc đi tiểu thấy nóng, từ chi mỏi mệt, yếu đuối, và còn sinh nhiều chứng khó chịu khác nữa. Như thế chỉ dùng 2 ve là triệt-trùng, giá mỗi ve 0p 60 và 1 hộp to bổ-Ngũ Tạng-Trừ-Lâm 2p 00 (hộp nhỏ 1 p 00) là khỏi hẳn. Thứ thuốc này ai dùng không khỏi sẽ giả lại tiền. Còn bệnh Giang-mai thì bất cứ nặng đến đâu, uống thuốc của bản hiệu cũng chóng khỏi hơn là bệnh lậu, ai ai đều biết.

Ai muốn hỏi điều gì, xin đính theo timbre 0p05 để hiện việc trả lời. Ở xa mua thuốc gửi thư về sẽ gửi theo cách lĩnh-hóa giao-ngân (C. R.)

Thư và mandat xin gửi cho:

M. LÊ-HUY-PHÁCH, 12, route Sinh Từ. Hanoi, Tonkin

CÁCH CHỮA TUYỆT HẾT BỆNH LẬU

Các người sau khi chứng bệnh lậu (maladie vénérienne) dự-dột còn lại thỉnh thoảng ra đôi ti mủ, nước tiểu khi trong khi vàng đều vẫn đục. Có người ra như sợi chỉ (filament) tràng giọt một (goutte militaire) kinh niên (chronique). Có người qui dầu lại với diab. Sương thận thường thấy đau mỏi. Ăn của độc hoặc làm việc gì quá độ lại phục phát.

Như thế là cần dự độc về chứng bệnh ấy chưa tuyệt đi bẫn, nếu còn giữ gìn như vậy. Thì dùng sáng đến 4, 5 hộp, chiều 2, 3 hộp, tên gọi Kiếtlinh, thuốc tuyệt bệnh lậu, giá 1p 50, 1 hộp là khỏi rơi. Hiệu đã chữa được nhiều giấy của các người nặng khỏi gửi về cảm ơn. Xin nhắc lại: lấy biếu 2 là có đủ chẳng bí thuốc giả, cứ buồng làm lavage rất hợp vệ-sinh. Gửi cước Hanh hoa giao ngân rất nhanh chóng và cẩn thận.

Bình Hưng đại dược phòng

89, Phố Mã-Mây Hanoi — giây nói số 548

MÙA NÒNG NỰC NÀY!!!

Lúc mưa nắng bất kỳ, thường hay mắc phải chứng cảm mạo, kịp nên dùng:

THOAI NHIỆT TAN

Rất cứ cảm nắng, cảm gió, rức đầu, ngạt mũi, nóng, rét rét liên miên đều dùng được cả một gói sẽ thấy rõ chịu

Giá: 0p.10

ĐẠI-QUANG DUOC-PHONG

47, phố Hàng Đường, Hanoi — Giây nói số: 805